

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popășii Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjean în Ploiești

Societatea noastră.

O societate bine dezvoltată și organic încheată se aseamănă potrivit cu un edificiu frumos.

Baza edificiului, fundamentele tari și neclintite, o formează *pătura ferănească*, care scoate din pământ cu munca brațelor sale, toate produsele de lipsă traiului.

Coperișul, cu turnurile și frumosele împodobiri ale edificiului, îl formează *aristocrația*, fie aristocrație de naștere, fie elită spirituală, ridicată prin educație ori geniu științei și al artelor. Noi vom numi această *pătură superioară inteligentă*, pentru că de o parte noi nu prea avem aristocrație înaltă de naștere, și de altă parte cuvântul singur, în înțelesul acceptat în lumea de azi a democrației, e urgisit.

Păreții puternici ai edificiului, cari constituiesc înșiși casa, locuința, cu variatele ei încăperi și conforturi, le constituiesc diferitele *clase medii* ale burgheziei *industriale și comerciale*.

Să considerăm acum societatea noastră, a Românilor din Transilvania și Ungaria, în fața acestei icone a *societății perfecte* și să vedem ce avem noi, și ce ne lipsește? Pentru că noi trebuie să fim tima având o *societate românească organic și dezvoltată* așa, ca ea să ni-se prezenteze ca un frumos și impunător *edificiu național*.

Chestiunea e de importanță și din punctul de vedere actual al *carrierelor noastre*, pe care l'am atins în articolul nostru precedent, și pe care îl vom urmări mai departe. Clarificarea noastră în general asupra fazei, în care se găsește dezvoltarea societății noastre, ne va da în această direcție o orientare mai largă. Cât pentru detalii, acestea le vom da în articoli speciali.

Societatea noastră, în actuala ei stare, nu ne prezintă nici-decum icona unui edificiu *întreg și impunător*. Din contră ea are lipsuri așa de însemnate și așa de esențiale, încât nici nu putem zice — în ordinea de idei a asemănării luate — că am avea și noi un *edificiu național* în societatea noastră.

Avem, nu-l vorbă o puternică temelie, — *ferănească*, — și avem și un coperiș modest, cu oare-cari împodobiri potrivite, — *inteligentă*, — dar păreții, cari se susțină coperișul, cari se formează adăpostul nostru sigur, apartamentele și încăperile necesare unei căsnicii bune și îndestulate — *clasele medii* — ne lipsesc aproape de tot.

Temeliile societății noastre sunt largi și solide. Tărâna noastră e puternică, numeroasă, de material bun, deși cam brut, și plină de vitalitate naturală, care o face capabilă de orice dezvoltare și progres în bine. Ea muncеște și exploatează pământul e drept, cu mijloace cam primitive, cu puțin raționament, dar cu atât mai multă rină, sârguință, răbdare și perseveranță. Ea formează pînă și camera edificiului nostru național, în cari pe lângă cele necesare traiului trupeș, de pe o zi peș alta, ni-se păstrează cu scumpătate și comorile vieții noastre naționale, bunurile noastre morale, limba, legea, obiceiurile, tradițiunile trecutului, ca și conștiința vie despre aspirațiunile viitorului.

Ar trebui să dedic un capitol separat acestor temelii puternice ale edificiului nostru, despre cari s'ar pute scrie volume pline de adevăr pîntrunzător și poezie înălțătoare. Aceasta însă ori-cât de ispititor se imbie trebuie să o omit, pentru că ar trece peste cadrele unui articol de ziar.

Coperișul acestei vii case naționale ori-cât de modest ar fi el, este bine făcut în raport cu temelii și ne face cel mai bun serviciu. Coperișul acesta susține cu tărie năvălirile vîscoloaselor vremuri și toate loviturile elementare ce se descarcă asupra noastră sub actualul *orizont politic*, așa de nefavorit nou. Sgomolul loviturilor ce răsună la această

treaptă se aude și jos, la temelii, și cu încredere privește țărâni nostri la aceia ai sei, pe cari și fîra lucrurilor i-a desigat, și ei însuși îi recunosc și cinstesc ca conducători.

Deși sînt multe de îndreptat și în această *parte a edificiului*, — pentru că multe s'au putrezit și trebuiesc reparate, multe s'au stricat în urma deselor torente, grindini și fulgere politice, multe se sgație și se clătina de mâile dușmănoșilor vecini ori a brutalilor prea puternici — totuși coperișul e foarte bun și corespunzător în raport cu *păreții* și internul chiliilor, ce biete sînt.

Păreții, ah păreții edificiului nostru național sînt slabi de tot și sînt defectuoși și — negațai.

În privința aceasta, icona ce ni-se ofere e și urtă și îngrijitoare pentru existența edificiului însuși. Coperișul se propoște direct și aproape numai pe *temelii*! Păreți întregi, simetrici, nu sînt. De abia vedem niște stîlpi ciopliți din bardă și ziduiți abia pe la cornuri. Vîntul bate prin spărturile cele mari, clătina puternic edificiul, așa că e pericol, ca o parte a coperișului se cadă.

Firește, că între astfel de „patrupăreți” viețuie tîcnită și căsnice fericită nu poate fi.

E prin urmare o chestie de generală mulțumire, chestie de vază între străini și mai pe sus o chestie de existență, ca să edificăm păreții edificiului național și să face un aranjament intern, complet, frumos, românesc și durabil în casa națională a poporului, ca de o parte consistența edificiului să fie tare, exteriorul să fie frumos, estetic și arhitectonic, mulțumirea vieții noastre casnice, naționale, să fie desvîrșită, și existența casei, care e și existența noastră să fie asigurată.

Nu avem industrie și comerț românesc. Ne lipsesc elemente absolut necesare organismului bine dezvoltat: *clasele medii*. Trebuie să le dezvoltăm. Să îmbrățșăm deci carierele reale, industriale, comerciale, tehnice. Să ne formăm o puternică clasă medie.

Atunci clasa inteligentă, — coperișul edificiului național — nu va avea să se razime pe temeliiile cele din jos, formînd o situație așa de piezișă și primejdioasă. Atunci nici atacurile dușmane n'ar pute să ne mai strice așa de mult, și așa de ușor, pentru că coperișul ar sta sigur și sus, neaccesibil ori-cărei lovituri străine...

Sibiu, 8 August 1898.

Patria din Cernăuți anunță, că chestiunea înființării unei *școli populare române în Suceava*, s'a rezolvat definitiv în sensul cererilor Românilor, exprimate și cu graiu viu de către dl deputat de Pruncu, în ultimul consiliu comunal din Suceava, presidat înadins de guvernatorul Bucovinei, dl baron Bourguignon.

Românii au făcut mari ovații guvernatorului.

Școala românească va începe a funcționa la 1 Septembrie și va fi susținută din bugetul statului.

Primarul *Moscowi* a trimis primăriei din București următorul răspuns la telegrama capitalei române:

»Binevoiti a transmite consiliului comunal al orașului București cele mai sincere mulțumiri din partea municipalității din Moscova, pentru elocventa sa demonstrație de simpatie.

Orașul Moscova, adănc onorat prin vizita Maiestății Sale Regele Carol, adăma din tot sufletul său pe Săveranul glorioasei națiuni române, pe Augusta Sa soție și pe Principele moștenitor și aduce urările cele mai călduroase pentru prosperitatea țării și a capitalei sale.

Primarul *Moscowi*,Principele *Galitzin*.

Bismarck și România. Sub acest titlu *Drapelul* scrie un prim-articol, din care extragem următoarele:

»Cine se mai îndoaie astăzi de fericirea pe care am avut-o de a poseda ca Domnitor și Rege pe Carol de Hohenzollern? Și cine nu știe, că atunci când viitorul Rege al României ieșea pe primească coroana, prințul de Bismarck a fost acela care l'a sfătuit să o primească, înlesnindu-l această primire prin toate mijloacele posibile?

Memoriile Regelui sînt de față, și pasajul, în care se relatează acest fapt însemnat pentru noi, e de sigur întipărit în memoria ori-cui le-a cetit.

Din acest punct de vedere nu putem fi decât recunoscători memoriei marelui om, fetei sale intervențiuni și bunei inspirațiuni, pe care a avut-o.

Servitor fidel al familiei de Hohenzollern, prințul de Bismarck nu putea sfătui rău pe un membru al acestei ilustre familii domnitoare și de sigur, că nu l'ar fi dat statul de a primi tronul României, dacă nu avea o perfectă încredere în viitorul țării noastre.

Presa despre vizita

Regelui Carol I.

— Primirea. —

Sub titlul: »Primirea suveranului nostru în Rusia», »*Voința Națională*» dela 22 Iulie (3 Aug. n.) publică următorul articol:

Primirea strălucită care s'a făcut Regelui Carol în Rusia, a impresionat foarte mult opiniunea publică din Europa și din țeară. Națiunea română se simte mîndră de considerațiunea deosebită care se dă suveranului său și este mișcată de manifestațiunile atât de măgulitoare ale acestei considerațiuni.

Încă dela intrarea sa pe pământul vecinei împărății și apoi la Varșovia, la Petersburg și acum la Moscova, Regele Carol al României a fost și continuă a fi obiectul unor onoruri și al unor atențiuni, cari au umplut de un nobil orgoliu și de o legitimă satisfacțiune inimile Românilor.

Întîmpinat cu reamintirea luptelor crâncene, dar și glorioase, pe cari armata română le-a susținut împreună cu cea rusă pe câmpiile Bulgariei, și îndeosebi cu reamintirea rolului glorios pe care Domnitorul de atunci al României l'a avut la Plevna, unde comanda ambele armate aliate, Regele Carol a regăsit pretutindenea această suveniră a grelelor timpuri trecute și a fost la Petersburg, din partea cavalerilor ordinului militar al sfîntului George, dobîndit în războiul de acum douăzeci de ani, obiectul unor manifestațiuni cum nu s'au mai făcut pînă acum decât unui singur suveran al Europei.

Sînt acestea atențiuni cari ridică și mai mult însemnătatea primirii sîrbătorești făcute Regelui Carol de lumea oficială rusă, la care pretutindenea opiniunea publică și poporul s'au asociat cu însuflețire.

Cu inima plină de satisfacțiune, națiunea română a văzut pe întemeietorul regatului României primit de puternica împărăție vecină pe același picior de egalitate cu suveranii statelor mari și vechi ale Europei.

Ea consideră aceasta ca o deplină recunoaștere a stimei de care înșiși se bucură deja în mijlocul celorlalte națiuni și ca o recunoaștere mai ales a eforturilor necontenite și pacifice ce și-a dat, sub conducerea înțeleaptă a Regelui său, pentru a deveni un factor de progres și ordine la porțile Orientului.

Cu adăncă recunoștință, națiunea își îndreaptă deci gratitudinea sa către Săveranul ei și-l urmărește cu o crescîndă mîndrie în aceste zile însemnate.

Partea, pe care lumea neoficială, poporul rus, a luat-o cu atîta căldură la recepțiunea Săveranului nostru, mărește de altă parte satisfacțiunea generală din țeară. Ântîia-dată se manifestă astfel un interes simpatie din partea opiniei publice din Rusia pentru statul român și pentru progresele ce el a săvîrșit.

Cum am zis deja și cum azi putem s'o repetăm cu mai multă tărie, din toate punctele de privire, vizita Regelui Carol la Petersburg este o nouă și strălucită dovadă a întăririi situațiunei noastre internaționale și a apoiriei prestigiului țării noastre.

Toastrile schimbate la Petersburg cu ocaziunea acestei vizite au dat de altă parte nota justă a adevăratei sale însemnătăți politice generale de pace în Orient. România, ca ori-ce stat independent, a ținut să aibă și a știut să-și croiască o politică independentă. Rusia apreciază astăzi pe deplin eforturile făcute de România în sensul de a contribui și

ea la menținerea păcii și ordinei și la consolidarea stărei de lucruri în Orient.

Prin apropierea atât de fericită între amîndouă statele pe care a adus-o întrevăderea ambilor suverani, relațiunile noastre cu Rusia intră într-o fază nouă de intimitate și încredere mutuală, cari, completînd raporturile noastre internaționale, introduc un element îmbucurător în politica externă a regatului: cultivarea acestor excelente relațiuni de sinceră amicie, de intimitate și de încredere și cu marea și puternica împărăție vecină.

Acest fapt însemnat și atât de satisfăcător pentru statul nostru, departe de a pute fi un subiect de îngrijire, nu poate decât să bucure pe toți amicii păcii.

Importantul ziar german »*Frankfurter Zeitung*» scrie despre primirea Regelui Carol următoarele:

»Primirea, cu deosebire cordială, pe care a făcut-o Țarul Regelui României la Peterhoff, are intru atîta însemnătate politică, intru-cît Rusia recunoaște în mod public tendințele politice pacifice ale României, care este în cea mai strînsă legătură cu tripla alianță.

O politică rusească turburătoare n'ar fi compatibilă cu o strînsă amicizie între cele două state, căci o nouă acțiune războinică a Rusiei, în Balcani, s'ar ciocni de opoziția României, care a mai plătit odată foarte scump alianța cu Rusia. După-cum permite să se presupună, articolul de salutare al organului semioficial al ministerului de externe rus, în cercurile rusești nu se manifestează dorința de a insista asupra faptelor comune de arme, ceea-ce e lesne de explicat, căci această frăție de arme deșteaptă în Ruși amintiri foarte neplăcute. Acum ar fi de așteptat, ca Țarul să întoarcă vizita Regelui, la București. Poate-că Țarul, odată cu călătoria sa în Crimeea, care va avea loc în toamna aceasta, va merge și la Sinaia, cam în același timp în care împăratul Wilhelm II. va vizita Constantinopolul și Palestina. Aceasta ar da din nou materie pentru diferite combinațiuni politice. Deocamdată va trebui să ne mulțumim cu faptul vizitei Regelui Carol, care poate fi privită cu mulțumire, ca o dovadă a intențiunilor pacifice ce domnesc pe țărmurile Nevei».

Situația în monarhie.

Criza sguđuitoare din Austria a aruncat deja și în Ungaria undulațiunile valurilor sale. Ba se pare că a atras-o întreagă în vîrtejul său. Astăzi strîile din Austria și Ungaria sînt în strînsă legătură. Ori ce pas de o parte ală un echou și produce o înfrîurire simțitoare și în cealaltă.

Ceealtă comisiune, de altfel firească, se vedește mai ales de când sesiunea reichsrath-ului a fost închisă definitiv. Atunci a pășit și Ungaria pe scena crizei, a cărei rezolvare e tot ascunsă încă.

În 6 I. c. ministrul-președinte Bánffy, dimpreună cu ministrul de finanțe Lukács, au participat în Viena la noua consfătuire cu colegii lor austriaci.

Din partea austriacă a fost de față contele Thun, *Kaisi* și *Baernreither*, ministrul de comerț.

Sfătuirile au durat de dimineață pînă la orele 1, și după amezii pînă seara la 8, — cu toate aceste la nici un rezultat practic nu s'a ajuns.

Contele Thun a declarat, că fiind simpatia încreută ei nu poate garanta stabilirea pactului pe cale constituțională, deci deocamdată să se încheie un nou *provisoriu pe un timp mai îndelungat*.

Bánffy din partea sa a declarat, că în fața neputinței guvernului austriac, el e silit a *sprîngi autonomia vamală*, la încheierea unui nou *provisoriu nu se poate angaja*.

În urma acestor declarațiuni reciproce situația s'a încrecut foarte tare.

Ziarele din Austria zic, că divergențele acestea vor aduce cu sine demisionarea unuia din cele două cabinete. Și de oare-ce în situația actuală demisionarea lui Thun e impo-

sibilă — *Bánffy va avea ori să se plece, ori să absoacă*. Aceste cu atît mai virtuos, cu cît coroana a hotărît în contra autonomiei vamale.

Consfătuirile decurg pe lângă cel mai mare interes.

Regele Carol în Chiev.

Chiev, 5 August.

M. Sa Regele României și A. S. Regală Principele moștenitor, însoțiți de suitele. Lor au sosit aici aseară. La gară au fost primiți de generalul Dragomirov, comandant șef al trupelor circumscripției Chiev, de mai mulți alți generali și de autoritățile civile și militare.

După-ce s'a dat jos din tren Maiestatea Sa Regele Carol a trecut în revistă compania de onoare a regimentului basarabean, pe cînd muzica cânta imnul național român.

Primarul a prezentat apoi pînea și sarea Maiestății Sale Regelui, care a mulțumit cu bunăvoință.

Maiestatea Sa însoțit de generalul Dragomirov și A. Sa Regală Prințul cu admiralul Arseniev, s'au dus apoi la palatul imperial, unde s'a servit un supă de 32 tăcămuri.

Apoi s'a făcut o plimbare în trăsura în parcul ce dă pe Dniepe, pe țărmurile cărui s'a tras un foc de artificii splendid. Timpul frumos favoriza iluminarea.

Orașul este decorat în mod minunat.

1848.

Cronica anului.

Pesta, 7 August.

Protocolul luat în limba maghiară cu ocaziunea alegerii de deputați în scaunul *Sibiuu*, precum și credențialele deputaților, concipate tot în limba maghiară, au fost salutate din partea dietei cu »*eljen-uri* sgomotoase. (Siebb. Woch. nr. 66.)

— Întreaga armată ungară îndreptată contra răsulaților din sudul Ungariei se compune din 30.000 soldați. (Siebb. Woch. nr. 63.)

Frankfurt, 7 August.

Azi s'a cetit în parlamentul german de aici o petiție a Sașilor din Transilvania, în care cer susținerea independenței și a naționalității lor germane. (Siebb. Bote nr. 87.)

Viena, 7 August.

Ministrul de finanțe a interzis băncilor de stat primirea bancnotelor ungurești de 1 fl. și de 2 fl. (Kerekgyártó.)

București, 7 August.

»Drama politică țării românești începe a se desășura cu înțelă mai mare și tot mai grandioasă cu toate aceste abia vîzurăm preludiul și o parte din actual I.. (Gaz. de Trans.)

London, 7 August.

Lord Palmerston a declarat, că Britania și Franța vor imbia pe Austria și Sardinia cu intervenire pentru a pute încheia pace.

Totodată se zice, că între Radetzky și Carol Albert s'a încheiat contractul de inecetare de arme pe 6 săptămîni. (Gaz. de Trans.)

Pesta, 7 August.

Naia »*Mészáros*» făcută pentru războiul în contra Sîrbilor abia a plecat în jos pe Dunăre spre șanțurile romane a trebuit să se reîntoarcă la Pesta, fiindcă cătlanul i este atît de slab, că n'ar corespunde scopului. Se va repara! (Am. Pop.)

Din Cămpul războiului civil, 8 August.

Lupta la Neisina s'a reînoit în 7 I. c. Sîrbii au atacat 250, garda a avut 1200 oameni și totuși a tulit-o la fugă. Apoi Sîrbii au mai ocupat 2 sate. Ungurii se laudă că ar fi ucis vre-o 400 Sîrbi, pînă-cînd ei abia au pierdut 300 oameni. Toate bătăile de acum sînt jucări. Lupta adevărată numai acum va începe.

Ungurii au vre-o 40 mii de soldați și o mulțime de tunuri; sînt însă reu discipuli

nați și fricoși; Sârbii au o soldătime bine disciplinată, vre-o 30 mii la număr cu 32 tunuri.

Maghiarii nu scapă de ideea, că trebuie pustiți toți Sârbii, și moșile lor colonizate prin Unguri și Sârcii.

(Gaz. de Trans.)

Abrud, 8 August.

Preotul *Simion Balint* e maltratată în chip neomenesc. Pe când se afla deținut aici, deodată s'a trezit că arde casa pe el. Ungurii strigau că dînsul a pus foc și îl înjurau. Cu deosebire senatorul L. Koncz îl maltrata, lovindu-l în spate cu patul puștei. Unii voiau să-l arunce legat în foc. Arseră 6 case. Balint fu pus apoi în prisoare grea între furi și tâlhari.

(Org. Naț. nr. 15).

Pesta, 8 August.

Ministerul voește să colonizeze pe Secuii din Ardeal în Ungaria, ca să o apere contra dușmanilor. În casa magnatilor își exprimă Geczy temerea, că prin măsura aceasta se va slăbi neamul maghiar în Ardealul locuit în majoritate de Români și propune aducerea celor 60.000 de Ciangăi din Moldova. Din explicațiile lui Kossuth se vede, că ministrul a întreprins deja pașii de lipsă în direcția aceasta.

(Siebb. Woch. nr. 66).

— Ministrul Mészáros a plecat azi în jos către tabără, ca să vadă cu ochii și cum le stă treaba Ungurilor.

(Pruncul Român).

Carierile vieții

În legătură cu articolul publicat sub acest titlu în ultimul nostru număr anunțăm, că vom da succesiv o serie de articole informative asupra diferitelor cariere.

Seopul nostru e în primul rînd de a servi cu înviațiunii părinților cu băieți de școală.

Fiind acum de strictă actualitate această chestiune, de importanță mare socială națională, vom a insista mai ales asupra carierelor tehnice, industriale, comerciale și cea militară, cari sînt aproape negleșite din partea Românilor.

În această direcțiune vom publica mai des și primi-articoli, tractând teme sociale, așa de negleșite în publicistica noastră. Rugăm pe toți amicii progresului național să ne spriginească, cu sfatul și cu faptul, pe această cale, convinși că servim o cauză eminamente culturală a poporului nostru.

Informațiunile și datele privitoare la diferitele cariere le scoatem din mult lăudatul op al directorului de liceu din Sibiu, prof. Ferenczy István: „Élet-pályák”. Firește, că vom avea în vedere cu deosebire interesul nostru național.

Celor, cari doresc informațiuni la cariere de aceea, pe cari noi din ori-ce considerați nu le tractăm special, le dăm la cerere în posta redacției, ori separat în scrisori.

Credem a face un bun serviciu și pe această cale cetitorilor nostri.

Afacerea din Turda.

După afacerea cu „confrății” dela Arad, avem o nouă afacere, cu preotul (suspendat) S. Bologa din Turda. Cetitorii cunosc substratul afacerii din corespondența, ce s'a publicat în nrul 156 al „Tribunei”. De atunci ea a luat o desvoltare, care ori-cât ar fi de penibilă, o arătăm în cele următoare.

Principiul nostru e, că astfel de oameni, ca părintele Bologa trebuiesc criticați și înfierați fără cruțare. Se poate în unele cazuri, ca odiiul și bănuiala publicului să fie neintemiate.

Dacă se dovedește acest cas e cu atât mai bine pentru cel „atacat”, pentru-că i-s'a dat prilej a se scăpa de urgia, ce astfel n'ar fi putut-o delătura dela sine.

Dorim, deși nu avem nădejde, să se dovedească aceasta și în afacerea din Turda.

Întîmpinare.

La corespondența publicată în nrul 26 al „Tribunei” dl S. B. ni-a trimis o scrisoare, din care dăm următoarele:

Turda, 2 August n.

În nrul 156 al preșutului ziar „Tribuna” o corespondență din Turda, subscrie de Vemo, îndreaptă un atac vehement contra mea, ca preot gr.-or. din Turda, pomegrindu-mă, că fraternizez cu patrioții. Ba că sînt în ceartă continuă cu credincioșii mei, și facă ce e mai mult, mă face trădător bisericeii și superiorilor mei și afirmă, că are informațiuni sigure, că eu am anunțat autorităților civile: că Români în adunare secretă, când cu dizolvarea sinodului protopopesc din Turda.

Sînt de 62 ani în etate, și de 36 ani preot, dar o insinuațiune mai răutăcioasă și o pomegrire mai perfidă caracterului unui preot, sub masca informațiilor sigure, ce pretinde a le avea corespondentul de sub tufă, nu am cettit, ca cele-ce se afirmă în numita corespondență la adresa mea.

Dovedească corespondentul, că eu mi-am tradat biserica și superiorii, și că am primit vre-un os de ros dela patrioți, cu cari zice că fraternizez, și că aș fi în ceartă continuă cu credincioșii, la din contră îl declar de un calumniator răutăcios.

Simion Bologa,
preot.

Răspunsul corespondentului.

Autorul corespondenței din chestiune ne mai scrie următoarele:

Turda, 7 August n.

Credeam că-mi va fi recunosător părintele gr.-or. suspendat Bologa, fiindcă eu în corespondența trimisă „Tribunei” l-am cruțat mai mult decum ar fi meritat.

De aceea acum cred, că nu greșesc dacă voi mai adauge ceva.

Înainte de toate trebuie să venim în clar cu numele celui din vorbă. Fiind asentat un nepot al dlui părinte, s'a făcut întrebarea la căpitanul orașului, că ce nume are asentatul:

Bismarck și-a beut berea și apoi a asvirlit paharul gol așa de violent în capul agitatorului, încât acesta s'a prăbușit sub masă, năpădindu-l sîngele. Imediat, Bismarck s'a ridicat liniștit dela masă, a plătit, și-a dat celor de față numele și a plecat.

Tot în parlamentul dela Erfurt cu altă ocazie, luând cuvîntul Bismarck și-a rostit celebrul discurs, al cărui sfîrșit a rămas proverbial:

— Marile probleme ale secolului nu se pot rezolvi cu discursuri și deciziuni parlamentare, ci numai cu fer și cu sînge!

După-ce-și terminase studiile universitare, tînărul Bismarck a intrat mai întâiu în magistratură. Dar firea sa extrem de energică nu-i făcea plăcută slujba rece a biroulului.

Odată, pe când asista din oficiu la un proces civil, una din părți afirma mereu, că slujba lui este slujga publicului.

Bismarck își reținuse cîtva timp mînia, dar deodată strigă către acea parte:

— Poartă-te cînvincios, ori te dau afară!

— Mă rog, întrerupe președintele, aceasta e de competiția mea.

Bismarck a cedat, dar împuricatul continuă să-și desvolte ideile sale despre funcționari, pacienții l'a părăsit earăși.

— Dacă mai spui vre-o vorbă necuviincioasă, dispun președintelui să te dea afară! — se răsti Bismarck.

Balogh — sau Bologa? fiindcă ocure în ambele forme.

Di părinte a fost întrebat între martori și dînsul a declarat cu mult patos, că: „az én nevem Balogh Simon — mivel hogy őseim magyar nemesek voltak, — tehát unokáimat is tessék így nevezni!”

(În traducere: Numele meu e Balogh Simon, fiindcă strămoșii mei au fost nobili maghiari, prin urmare poftiți de numiți și pe nepoții mei asemenea!)

Și spre necazul dlui Silviu și Emil Bologa, cari sînt Români buni și vrednici, ei sînt numiți întrebați Balogh!

Se înțelege, că dl Silviu Bologa a protestat și spunînd că el nu e rudenie cu dl Balogh Simon, a pretins să-l întituleze cu numele vechiu al strămoșilor sei, căci altcum întitulatele acte le va respinge.

Prin urmare Simeon Bologa nu mai există, — noi îl vom ști ca „Balogh Simon”.

Acum la obiect.

A fost conchemat dl administrator protopopesc, Clortea, sinodul la Turda.

Când să se înceapă sfătuirea întreabă dl Balogh pe dl protopop, că însmuata adunarea?

Di protopop i-a răspuns, că să nu se îngrijească de aceea.

Dînsul însă e eșit, cu toate-că a fost provocat să rămână, și a mers direct la poliție, unde a zis:

„Hát magok nem tudják, hogy az Oláhok gyűlést tartanak?” (D-voastră nu știți, că Valahii în adunare?)

Așa a venit apoi de au disolvat cu gendarmeria sinodul, ear' pe dl Clortea l-au dus la casa orașului, unde dînsul clarificîndu lucrul a fost lăsat liber.

Vorbind cu un polițist de ungur fmi zice: „Între adevăr e rușine, ca un preot român să se tradese așa obraznic”.

Când ei zic așa, ce să zic eu? Ce să zicem noi?

Acum a colindat pe la tinerii de român, ca să facă un „răspuns” celor apărute în „Tribuna”, însă toți l-au refuzat.

Unul l-a zis: „Eu îți fac răspuns — însă așa de nu-l pui în ramă. Mai bine taci și te ascunde”.

Pe alt tînăr, pe care îl bănuia de corespondent — l'a amenințat cu judecata, — asemenea și pe „Tribuna”.

Sînt curios ce ar ști răspunde? Căci de e lipsă de documentare cu cea mai mare ușurătate o să o aduc atît prin martori, cît și prin act oficios, ce ușor l-aș procura, fiindu-mi promis.

Nu întreba d-ta dl Bologh, că cine a scris — ci că oare adevăr a scris?

De n'am scris adevăr, eu voia fi cel dintîia care mă voia bucura din inimă că m'am înșelat.

D-ta clarifică-ne, căci eu am datorințe față de publicul român, și lui susțea acusa.

Atăta să știi — la spatele meu stau Români buni din Turda și jur, cari toți te cunosc.

Când va fi lipsă — pe lângă dovezi — voiu da la lumină încă câteva isprăvi ale domniei sale nemeșului maghiar Balogh Simon.

Vemo.

Un lucru declarat.

— Chestiuni sociale —

Din Bistrița ni-s'a scris, că există o mare vrajă socială. Ne convingem și noi din zi în zi. La o notă binevoitoare a lui „Amicus” din nrul 157 al „Tribunei” primim un lung răspuns, cam pasionat, dar interesant. Îl vom publica la prilejul dat, să se vadă năcazurile unui dirigent de cor la noi. Acum ni-se plîng meseriașii români, că nu ar fi considerați de așa numita inteligență de elită. Plîngerea poate fi întemeiată în general. Și în alte orașe observăm același lucru la Români. Se face un fel de separație după clase, care e un lucru cu totul declarat.

Semnălm această aparițiune ca un rău social, care trebuie prevenit, și unde s'ar fi stabilit, delăturat. Eată ce ni-se scrie:

Bistrița, 3 August n. 1898.

Deși în Bistrița avem o mulțime de fruntași români dintre cei mai luminați, totuși noi meseriașii sîntem ignorați cu totul din partea fruntașilor nostri.

Văzînd noi meseriașii români, că Reuniunea română de cîntări, care a stat numai din țărani și țărance, e aproape de apunere, încă la prima Iulie a. c. la insistența și îndemnul domnilor Grigore Radu, pădurar și Traian Brătescu, dirigentul Reuniunii noastre, ne-am înscris în Reuniune ca membri activi 36 de meseriași și deși de atunci pînă astăzi de 4 ori pe săptămînă cercetăm probele, în acest timp încă n'am avut fericirea a fi onorați cu prezența vre-unui fruntaș de-ai nostri din Bistrița. (La probe? Ar fi destul la producțiuni! Red. „Trib.”). Nu dorim și nici nu pretindem ca fruntașii nostri să-și petreacă cu noi, dorința noastră ar fi ca fruntașii nostri barem din când în când și barem în cansele culturale, și dacă nu materialmente barem moralicește să ne spriginească.

Că poporul român din Bistrița, nu e acela care a fost odată și că îndrăgesc ca raul, se poate vedea sau deduce și de acolo, că înainte de aceasta cu 3—4 ani „Foia Poporului” precum și alte gazete românești erau abonate și cetite aproape de toți țărani nostri, pînă-cînd astăzi abonații la gazetele noastre românești sînt în Bistrița mai rari ca corbi albi, care neglijență în cea mai mare parte numai fostilor învîțători pînă acum în Bistrița se poate atribui.

CRONICĂ

Sibiu, 8 August n.

Ex-regele Milan și ambasadorul Rusiei Ca ambasador al Rusiei în Sîrbia, a fost denumit de cîrînd Zsadoszski. Acesta a refuzat a-i face visita și ex-regelui Milan și a-i prezenta credenționalele. Îndrumat a o face aceasta a răspuns, că el lucră conform ordinațiunilor primite dela guvernul seu și a părăsit imediat Sîrbia. Faptul a făcut mare senzație.

Gimnasul săsesc din Sibiu. Pentru edificarea gimnasului săsesc-evangelic din Sibiu, în lipsa de mijloace s'au făcut colecte în public. În decurs de vre-o câteva zile s'au colectat peste 12.000 fl.

Venind odată vorba despre un căne al lui Bismarck, la care stăpînul seu ținea foarte mult, cancelarul de fer spunea:

— Acesta-i singurul meu prieten, care nici-odată nu m'a supărat cu... solicitări de portofolii ministeriale!

Se spune, că colegii sei ministeriali de pe atunci nu l-au iertat nici-odată vorba asta.

I. S.

CÂNTECE.

I.

Cum doarme pacea jos și sus,
Sub cer de primăvară,
Dar' vai, din pieptul meu s'a dus
Să nu-mi mai vie eară!

Și-mi crește-un dor furib, tiptil,
Tot mai nebul, mai mare,
Că-n nebulatului April
Te-al dus în depărtare.

În raza stelelor cerești
Te chem cu dulci cuvinte
Și-ascult a dragostei povești,
Ce-mi trec încet prin minte...

O timp duioș, o chin cumplit,
O câmp, ce ne desparte,
Vorbiți de draga ce-am iubit
Aproape și departe.

Cînd Români au făcut colecte pentru gimnasil din Blaj, în decurs de vre-o doi ani abia s'au adunat la 20 de mii. Am putea lua exemple dela Sași.

Monumentele Țarilor. Țarul actual se ocupă cu ideea de a ridica antecesorilor sei glorioși câte un monument. Pe la mijlocul lui August va fi ridicată în Moscva statua lui Alexandru al II-lea. Statua e într-o adevăr artistică. S'a lucrat la ea 7 ani. Statua lui Alexandru al III-lea încă va fi gata în curînd.

Printul Bismarck. Dolii oficioși al Germaniei și-a luat sfîrșitul. Drapelurile de dolii de pe edificiile publice au fost luate jos, dar' prin diferitele orașe ale Germaniei abia acum se începe celebrarea parastaselor în memoria lui Bismarck. Cu deosebire în Hamburg se fac pregătiri mari, pentru a sîrbători în mod solemn memoria marelui mort. A fost bătătoare la ochi purtarea Rusiei și a Franței. Franța nu a condolat de loc, — ear' Țarul nu a condolat însuși, ci prin contele Muraviev, pe când toți ceilalți capi ai statelor, personal și-au exprimat condolențele. Telegramele de condolențe se urcă la suma de 2 mii, conținînd 9 mii de cuvinte.

Regele Greciei la Sultanul. Aproape ca sigură se dă știrea, că în curînd regele George al Greciei, va face o vizită Sultanului în Constantinopol.

Marina Belgiei. Guvernul Belgiei a contras un imprumut de 200 milioane, pentru organizarea marinei de răboiu.

Valahisarea. Foile ungurești nu mai sfîrșesc cu „valahisarea”. Cu un cinism revoltător scriu mereu, că Maghiarii se „valahisează” și statul unitar maghiar e periclitat prin valahisare. „Budapesti Hirlap” spre pildă sub titlul „ecoli valahisitoare” publică un articol, în care atrage atențiunea guvernului asupra școalelor noastre, propunînd statificarea lor, din cauză că în ele nu se propune în limba maghiară. Doar' nu pretind stabilită, ca în școalele susținute de noi să se propună ungurește?

Pelagra în jurul Clujului. Dr. Genssich, profesor la facultatea de medicină dela universitatea din Cluj, a făcut mai multe călătorii prin ținuturile din jurul Clujului, spre a studia pelagra. A constatat, că boala aceasta obține cu deosebire la copii din lipsa de nutreț, căci miseria printre oameni e foarte mare.

Cît aur se produce în toată lumea? E foarte interesant o statistică americană, despre cantitatea aurului ce anual se produce în lumea întreagă. După această statistică în 1897 s'a produs aur în preț de 240 milioane de dolari. Dintre acestea pe America cad 58 milioane.

Emigrații în America. În anul trecut au emigrat din nordul Ungariei la America nu mai puțin de 2 mii. Numărul emigrațiilor crește din zi în zi. Se vede, că multul bine din Ungaria, îi face să iose lumea-n cap.

Din pretor — cersitor. În Miskolcz a fost arestat pentru furt un cersitor, despre care mai pe urmă s'a dovedit că înainte cu vre-o câțiva ani a fost pretor în Timișoara. În urma unei vîlcii desfrîinate, și-a pierdut postul și și-a mîncat toată averea, așa încât a ajuns pe drumuri să cîrșească.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Umorul lui Bismarck.

Defunctul cancelar de fer al Germaniei și într-o vreme temutul dictator al Europei, n'a fost numai un bărbat politic genial, de o energie fenomenală, dar' și un om cu mult umor; un umor care caracterizează de minune individualitatea remarcabilă a lui Bismarck.

Una din notele fundamentale ale caracterului lui Bismarck era dinamismul. Sentimental dinastic se înrădăcinase în marea om din fragedă tinereță și nu suferia nici cea mai mică contrazicere.

Eată un exemplu:

La 1848, pe când și Germania se abuciuma în luptele revoluționare, tînărul Bismarck intră într'un restaurant să iee o bere. Din întîmplare, restaurantul era tocmai un local de conciliabule revoluționare. În momentul când a intrat Bismarck, un orator revoluționar adresa celor de față un discurs înfîlcărat, înjurînd guvernul și chiar pe regele prusian.

Bismarck, așezîndu-se la masă, se ra zimă în coate și scrișnind din dinți strigă oratorului:

— Până să-mi beau berea ai să te cari de aici, sau îți arunc paharul în cap!

Oratorul nu s'a mișcat din loc; auditorii erau curioși să vadă ce va urma.

II.

La candelă lunii sub cer senin,
În razele-i dulci și bălăe,
Cu gîndul prin stele cerești suspin
De sfînta iubirei vîpăe.

Și-ai vrea să-și spun cît sufer eu,
Depart de-a zilelor larmă,
Ah, vino curînd și m'ascultă mereu,
Căci chinul tainic mă sfarmă!

Cu ochii tîi mari și îngerești,
Ce-mi strălucesc ca luceferi,
În fața tristă să-mi tot privești,
Și de chinuri în veci să fim teferi!

Ah, vino curînd și m'ascultă mereu,
De-apururi să fim la olaltă,
Și inima plină de dorul greu,
Să simți, ce puternic fmi saltă!

III.

În frunzele de trestii
Să sbate vîntul greu,
Și-un stol de nori plutește
Pe cer și-n gîndul meu.

Sufările sgomotoase
Bat frunzele verzi de-aluni,
Și-n piept fmi bat asemeni
Ale dorului furtuni.

Vasilie-Alvescu.

„DETUNATA“, institut de credit și de economii, societate pe acții în Bucium.

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste 6% interese când termenul de abdicere este minimul de 6 luni.

La depuneri cu termen de abdicere mai scurt de 6 luni solveste 5 1/2% interese după depuneri.

[965] 18—

Direcțiunea institutului.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl. Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu
împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

263. szám.
1898. vjh.

[1561] 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel köz-hírré teszi, hogy a topánfalvai kir. járásbíró-ság 1897. évi 4310. p. számú végzése követ-keztében Dr. Chirtop Zosim, ügyvéd által képviselt Dregoi Juon Szulezsa javára Petrics Du-mitru ponoreli lakós ellen 107 frt 85 kr. s jár. erejéig 1897. évi július hó 23-án fogat-sított kielégítés végrehajtás utján lefoglalt és 364 frtra becsült szarvasmarhák és takar-mányból álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a topánfalvai kir. jbi-róság 1482. 1898. számú végzése folytán 26 frt 90 kr. tökéletesítés, ennek 1897. évi november hó 24. napjától járó 5%, kamatai érejeig Ponorelen alperes lakásán leendő esz-közlésére 1898. évi augusztus hó 29. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintet ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígér-nek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Topánfalván, 1898. évi július hó 31. napján.

Molnár Sándor,

kir. bírósági végrehajtó.

În prăvălia mea de manufac-tură și băcănie, ce se va deschide în decursul lunii August, se primește

un învățăcel,

care vorbește și scrie bine limba română și germană.

[1544] 3—3

Bocșa-montană (Német-Bogsán),
30 Iulie 1898.

Aurel Spătariu.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șulufiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei“,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năseului. De George Coșbuc. Un exem-plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-plar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franț-zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cănuștea. Poveste de I. T. Mera. Un exem-plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndărănic. Novela de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-impărat. Poveste din popor de „Măr-gineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-sar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Rogeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pământul. Poveste de Nicolae Trim-bițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exem-plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradu-cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-plar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar

român-german și german-român.

EDITURA „TRIBUNET“ ȘI A „FOII POPORULUT“.

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.